

Engelsk parlamentarisk Kommissionsberetning angaaende Sammenslutninger i Kødhandelen.

Da Prisen paa Oksekød i England i Fjor Foraar naaede en ret usædvanlig Højde som Følge af smaa Tilførsler fra de Forenede Stater, bleve disse som sædvanlig tilskrevet kunstige Forholdsregler, der vare truffne af de store amerikanske Kød-kompagnier. Beskyldninger herfor kom endog frem under en Forespørgsel i Underhuset, der førte til Nedsættelsen af en parlamentarisk Kommission, som skulde undersøge de herhen hørende Forhold, navnlig om, hvorvidt Prisen paa Kød i England beherskedes af eller paavirkedes gennem Sammenslutninger af bestemte Handelshuse eller Forbindelser. Dens Virksomhed har dog været meget begrænset, da den kun har haft til Opgave at undersøge, om der findes saadanne Sammenslutninger, men derimod ikke at udtale sig om deres Skadelighed eller bringe Forslag til deres Bekæmpelse, hvis de fandtes. Der har været afholdt 20 Møder og afæsket 49 mundtlige Forklaringer af tilkaldte Mænd samt indhentet Oplysninger gennem Byraad, Gesandten i Washington og de Forenede Staters Regering, hvorom Kommissionen har afgivet en Beretning, der frembyder Interesse ved de samlede Oplysninger, den giver om Englands Kødforsyning, saa vel som ved det Lys, den kaster over Kødomsætningen i det hele.

1. Kilderne til Englands Kødforsyning.

Hjemmeforsyningen med Kød har holdt sig omtrent uforandret i de sidste 10 Aar med gennemsnitlig ca. 25 Mill. Centner aarligt, medens Mængden af tilført Kød af alle Slags ca. 20.6 Mill. Centner aarligt viser en langsom Stigning. Hjemmeforsyningen har saaledes udgjort 54.9 pCt. af den hele Kød-mængde, dog er den 61.5 pCt. af Okse- og Kalvekød, 60.2 pCt. af Faare- og Lammekød, men kun 41.3 pCt. af Svinekød. — Indførsel af levende Dyr er — naar undtages Okser — omtrent ophørt, hvad der dels skyldes Forbud mod Indførsel, dels forandrede Handelsforhold. Kun de Forenede Stater, Kanada og Irland kunne endnu indføre Slagtedyr. Indførslen af Faar er dog for Tiden uden væsentlig Betydning og selv

Tilførslen af Hornkvæg synes at være i Aftagende, fordi det er meget billigere at forsende Kød end Kvæg, og fordi de amerikanske Firmaer, som drive denne Forretning, finde det mere fordelagtigt at udnytte Huder og Affald i Fristaterne end at sende det til England.

Indførslen af afkølet (chilled) og frosset, fersk Kød er derimod vokset overordentligt i de senere Aar. I Femaaret 1885—89 var den aarlige Gennemsnitsindførsel 0.9 Mill. Centner, senere er den vokset med 1 Mill. Centner for hvert følgende Femaar, og den er nu (fra 1905—08) naaet op til over 5.5 Mill. Centner aarligt. I det førstnævnte Femaar kom denne Indførsel omtrent udelukkende fra Fristaterne, kun mindre Mængder sendtes fra Argentina, New Zealand og Australien, der faa Aar i Forvejen var begyndt at deltage i Konkurrencen; nu komme næppe 2.5 Mill. Centner fra Fristaterne og over 3 Mill. Ctr. fra de andre Kilder. I Aaret 1908, der maa betragtes som abnormt for Fristaternes Vedkommende, var Forholdet endnu ugunstigere for disse.

Det fra Fristaterne indførte Oksekød er »chilled«, der indføres i de sidste Aar ogsaa stigende Mængder af denne Vare fra Argentina, hvorimod man fra Australlandene endnu kun er naaet til at levere Oksekødet frosset, i hvilken Tilstand man nu ogsaa har begyndt at indføre det fra Uruguay og Chile.

Medens Indførslen af Oksekød fra Fristaterne synes at have naaet Højdepunktet, er den navnlig fra Argentina endnu stærkt stigende fra Aar til Aar og fra New Zealand nogenlunde stadig og stigende, hvorimod der har været store Spring i Tilførslerne fra Australiens Fastland som Følge af den der herskende periodiske Tørke.

Af saltet og præserveret Oksekød indføres ligeledes store Mængder, skønt der er betydelig Nedgang i Tilførslerne af denne Vare. Fra 1890—94 indførtes saaledes 248,000 Centner aarligt, efter 1905 ca. 150,000 Centner. Hovedmængden kommer fra de Forenede Stater, dog er der ogsaa en ret betydelig Indførsel fra Argentina og Australien.

Af Faarekød indførtes i 1908 ca. 267,000 Centner fra Holland samt nogle mindre Sendinger fra andre europæiske Lande og de Forenede Stater, men Hovedmængden kommer fra New Zealand, Argentina og Australien. Indførslen var i 1882—84 0.3 Mill. Centner aarligt, i 1907—08 ca. 4.5 Mill. Ctr., hvoraf fra New Zealand ca. 2 Mill. Ctr., Argentina 1.5 Mill. Ctr. og fra Australien 0.7 Mill. Ctr. Fra de to førstnævnte Kilder ere Tilførslerne stærkt voksende, og Argentina er godt paa Vej til at levere lige saa meget som New Zealand, hvorimod Tilførslerne fra Australien ere varierende paa Grund af Tørken.

Hvad Svinekød af alle Slags angaar, da har Tilførslen af Bacon været omtrent uforandret i de sidste 11 Aar, delt mellem de Forenede Stater (med 2.5 Mill. Ctr. i 1908), Danmark (2 Mill. Ctr.) og Kanada (1 Mill. Ctr.), saaledes at Tilførslerne fra Fristaterne have været noget nedadgaaende og opadgaaende fra de andre Leverandører. $\frac{3}{5}$ af det ferske Flæsk kommer fra Holland. Saltet Flæsk — undtagen Bacon og Skinker, der komme fra Fristaterne — sendes væsentligt fra Danmark, Fristaterne og Kanada, men Tilførslerne synes ikke at stige.

2. Sammenslutninger i Kødhandelen.

Kommissionen har ikke faaet nogen Meddelelse om, at der skulde eksistere Sammenslutninger mellem Leverandører af europæiske Kødvarer, og den anser det ogsaa for usandsynligt, at der findes saadanne blandt Handlende med frosset og afkølet Kød fra Argentina, hvor der for Tiden er 7 Kød-kompagnier, desuden 1 i Uruguay og 2 i Chile (Straits of Magellan), fra New Zealand med 13 Slagterier og fra Australien, hvor der findes 20—25 Slagterier, alle for Frysning af Kød. De i London værende Foreninger, som varetage de Interesser, der næres af Handlende med Kødvarer fra de nævnte Slagterier, have ingen Indflydelse paa Prisansættelsen, Tilførslen af Kød o. s. v., uagtet et Par Medlemmer af den amerikanske »Beeftrust« fornylig have sluttet sig til disse Foreninger for om muligt at udøve Indflydelse paa dem, hvad Kommissionen for Tiden anser for meget vanskeligt.

Det er dog ogsaa navnlig mod de store Kød-kompagnier, der i London repræsenterer den saakaldte »Beeftrust« i de Forenede Stater, at Beskyldningerne for Overgreb rettes. De siges at arbejde i Fællesskab, at holde jævnlige Møder for at regulere Tilførsel og Pris, hvorved de beherske Markedet i London og Sydengland, at undersøge og fortrænge andre Handlende ved Oprettelsen af Butikker for en gros og detail Handel, at dele Forretningsomraadet i England imellem sig og føre en »sort Liste« over Handlende, som af en eller anden Grund skulde bekæmpes, samt at de have gjort sig eneraadende over al Tilførsel ved at sikre sig al Plads i de Dampskibe, der kunne overføre Kød.

De amerikanske Selskaber ere Armour & Co., Swift & Co., Morris & Co. og National Packing Co., hvilket sidste i London repræsenteres af Hammond Beef Co., medens de øvriges Repræsentanter føre tilsvarende Navne som de amerikanske. Disse — »The Big Four« — antages at have dannet en Sammenslutning, hvorimod nu et andet stort Firma, Schwarzschild & Sülzberger, saa vel som Cudahy Co., der ikke er særlig repræsenteret i England, menes at arbejde uafhængigt. Det har været vanskeligt at faa paalidelige Oplysninger, da de tilkaldte Folk fra Selskaberne have været meget tilbageholdne med deres Udtalelser, ligesom de Handlende, der staa i Forbindelse med dem, synes at have frygtet for at sige for meget, selv om man garanterede dem, at deres Udtalelser ikke skulde komme offentlig frem. Dette viser hen til, at de udøve stor Indflydelse paa Handelen med afkølet Kød og Kvæg fra de Forenede Stater, men alligevel anser Kommissionen Rygterne om deres Indflydelse for i høj Grad overdrevne, hvad de engelske Kødmarkeder angaar. »Selskaberne ere fremmede, deres Direktører ere overordentlig fremragende Forretningsmænd, der drive Forretninger efter en stor Maalestok, hvad der give dem en betydelig Fordel over for deres svagere Konkurrenter. Deres Forretningsførelse er baade den engelske overlegen og lader sig maaske mindre paavirke af andre Henseender end rent forretningsmæssige. En Udtalelse er i den Henseende karakteristisk: »Forretning er kun Forretning, og vi drive ikke Forretning for Kærligheds Skyld«, et Princip,

der gennemføres hensynsløst af de amerikanske Selskaber, og gør disse mindre vel lidte blandt andre Handelsmænd.«

Skønt Kommissionen saaledes ikke har kunnet samle megen direkte Oplysning, saa foreligger der gennem de amerikanske officielle Meddelelser Vidnesbyrd om, at »The Big Four« arbejder i Fællesskab [medens det ikke er afgjort, om Schwarzschild & Sülzberger og Cudahy Co. nu ere med], at de raade over et stort Antal underordnede Forretninger, saa at over 50 pCt. af Kødomsætningen i Fristaterne er i deres Hænder, hvorved de med Fordel dominere de lokale Slagtere, saa at der ikke eksisterer nogen virkelig Konkurrence, hverken ved Køb af Kvæg i Chicago og de vestlige Markeder eller ved Salget af Kød i en stor Del af Staterne. Uagtet man ikke kan sige, at disse Forretninger drives under ét, saa arbejde de dog saaledes i Fællesskab, at de kunne undertrykke al Modstand.

Disse faktiske Oplysninger gør det i høj Grad usandsynligt, at de Kødkompagnier i England, som repræsenterer disse Firmaer, ere stærkt konkurrerende indbyrdes, da man dog ikke kan antage, at Amour, Swift og Morris skulde arbejde i Fællesskab i Amerika og mod hverandre i England, og det er endnu mindre sandsynligt med Hensyn til Hammond Beef Co. Thi dette Selskab repræsenterer, som sagt, National Packing Co., der er oprettet og kontrolleres af Direktørerne for de førstnævnte tre Selskaber!

Alligevel synes Forbindelsen mellem Selskaberne nu ikke at have den Indflydelse paa den engelske Kødhandel som for faa Aar siden, og Baandet synes navnlig at være blevet løst, efter at Schwarzschild & Sülzberger begyndte at handle paa egen Haand. Men hertil kommer, at Tilførslerne fra Nordamerika ere blevne mindre, og at Konkurrencen fra Argentina har vundet i Betydning, siden man derfra ogsaa er begyndt paa at udføre Kødet som »chilled«. For Tiden synes der desuden at være opstaaet Konflikter ved, at Swift & Co. har købt Slagterier i Argentina. Kommissionen mener derfor, at Samarbejdet mere har til Hensigt at beskytte egne Interesser end at bekæmpe andre Handlende.

Beretningen gaar derefter specielt ind paa de enkelte Klagepunkter, hvoraf kun skal anføres, at der udtales, at Trusten næppe kan have synderlig Indflydelse paa Priserne i Smithfield Marked, men maaske nogen mere paa nogle af Markederne i Mellem- og Nordengland gennem en Regulering af Kødtilførslerne dertil. Men selv dette lader sig ikke altid gennemføre, fordi chilled Beef er en let fordærvelig Vare, der ikke længe kan holdes i god Kondition eller føres tilbage, efter at det er udtaget af Kølerummet. — De høje Priser i 1908 skyldes Produktionsforhold i Fristaterne, hvorfor Trusten ikke kan gøres ansvarlig.

Det endelige Resultat, hvortil Kommissionen er kommen, gaar ud paa, at den Sammenslutning, som for Tiden bestaar mellem de fire omtalte Kødkompagnier, ikke er stærk nok til at frembyde en alvorlig Fare for Kødhandelen i det hele, da omtrent $\frac{3}{5}$ af Kødet er af engelsk Oprindelse, og af Resten kommer en betydelig og stærkt voksende Mængde Kød fra Argentina og Australlandene. Særlig fra Argentina har Tilvæksten været meget betydelig de sidste fire Aar.

Indtil fornylig have de omtalte Firmaer udelukkende hentet deres Kødforsyning fra Fristaterne — mulig ogsaa fra Kanada, hvad der dog ikke er bevist —, men siden Sommeren 1907 har Swift & Co. købt en af de største Forretninger i Argentina — la Plata —, og siden er en anden — la Blanca — bleven solgt, som det synes til National Packing Co., hvis Agent i England (Hammond Beef Co.) deler Produktionen derfra mellem alle de fire nævnte Firmaer. Det synes endvidere sikkert, at de ere ude efter andre Etablissementer i Argentina, og at der er indledet Underhandlinger i Australien og New Zealand.

Det ligger derfor indenfor Mulighedens Grænser, for ikke at sige mere, at vente, at de nævnte Firmaer ville erhverve sig betydelig Indflydelse i Argentina og andre Steder. Skulde det blive Tilfældet, er det ogsaa sandsynligt, at man der vil arbejde sammen paa samme Maade som i Fristaterne.

Estancieros i Plata Staterne siges stærkt at modsætte sig en saadan Indblanding, som de frygte vil kvæle al Konkurrence til Skade for dem, og da de ere i Besiddelse af stor Rigdom, ere de stærke Modstandere, men paa den anden Side hjælper Sammendragningen af Jernbanelinierne om Buenos Ayres til at fremme et Samarbejde mellem Ejerne af Slagterierne, der som Følge heraf ligeledes fortrinsvis opstaa i Nærheden af denne By, og under de amerikanske Firmaers energiske og kyndige Vejledning tor man vel vente en stærk Udvikling af Samarbejdet.

Det er dog ikke sandsynligt, at dette vil ske i en nær Fremtid, men sker det en Gang, er Kommissionen af den Mening, at det kan komme til at se alvorligt ud for Englands Kødforsyning, da en Sammenslutning, som raader over Tilførslen af Slagtekvæg, det afkølede og frosne Kød, vilde komme til at indtage en stærk Stilling saa vel paa Smithfield som paa en Del af Provinsmarkederne. I saa Tilfælde vilde den endog kunne faa en afgørende Indflydelse paa Kødprisen i selve Smithfield og i høj Grad paavirke Priserne i hele Landet.

Johannes Arup.